

Sygn. akt VIII Gz 141/18

POSTANOWIENIE

Dnia 28 sierpnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VIII Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Wojciech Wołoszyk

Sędziowie: SO Elżbieta Kala

SO Artur Fornal (sprawozdawca)

po rozpoznaniu w dniu 28 sierpnia 2018 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie z powództwa (...) **w M.**

przeciwko **J. S.**

na skutek zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 12 września 2017 r. (sygn. akt VIII GC 905/15)

p o s t a n a w i a:

1. oddalić zażalenie;
2. zasądzić od pozwanej na rzecz powoda kwotę 900 zł (dziewięćset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Elżbieta Kala Wojciech Wołoszyk Artur Fornal

Sygn. akt VIII Gz 141/18

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 12 września 2017 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy odrzucił zażalenie pozwanej na postanowienie tego Sądu z dnia 2 lutego 2017 r. o odrzuceniu zażalenia tej strony na postanowienie z dnia 4 kwietnia 2016 r.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, że po rozpoznaniu zawartego w przedmiotowym zażaleniu wniosku pozwanej o ustanowienie dla niej pełnomocnika z urzędu skarżąca – pomimo wezwania – nie uiściła w terminie opłaty od zażalenia. Wobec powyższego zażalenie należało odrzucić, stosownie do art. 370 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

Pozwana złożyła zażalenie na powyższe postanowienie zaskarżając je w całości i wnosząc o jego uchylenie.

W uzasadnieniu zażalenia skarżąca podniosła, że Sąd nieprawidłowo ustalił stan faktyczny i błędnie zinterpretował przepisy prawa, czego skutkiem miało być wydanie wadliwego orzeczenia.

Pozwana wniosła jednocześnie o ustanowienie dla niej pełnomocnika z urzędu, który to wniosek – jako ponowny, tj. oparty na tych samych okolicznościach co wcześniej prawomocnie oddalony (zob. k. 96, 139-140 v., 149-149 v.

akt) – został jednak przez Sąd Rejonowy w Bydgoszczy (Sąd pierwszej instancji) odrzucony postanowieniem z dnia 4 października 2017 r. (art. 117² § 2 k.p.c.).

W odpowiedzi na powyższe zażalenie powód wniósł o jego oddalenie jako całkowicie bezpodstawnego, a także o zasądzenie od pozwanej kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym według norm przepisanych. Podniósł, że skoro pozwana nie uiściła opłaty od zażalenia (okoliczności przeciwnej skarżąca nie próbowała nawet wykazać), to Sąd pierwszej instancji słusznie zażalenie odrzucił.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie podlegało oddaleniu jako oczywiście bezzasadne.

Zgodnie z regulacją wynikającą z art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. Sąd pierwszej instancji obowiązany jest odrzucić wniesiony środek zaskarżenia, jakim jest zażalenie, jeśli nie został on opłacony w wyznaczonym terminie (zob. m.in. uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 20 lutego 2015 r., V CZ 120/14, LEX nr 1652415).

W niniejszej sprawie pełnomocnika pozwanej wezwano zarządzeniem z dnia 3 sierpnia 2017 r. – odebrany w dniu 21 sierpnia 2017 r. – do uiszczenia w terminie 7 dni opłaty od przedmiotowego zażalenia w kwocie 30 zł, który to termin upłynął bezskutecznie z dniem 28 sierpnia 2017 r. (zob. k. 145 – 146 i 148 akt). Wprawdzie w tej dacie nie był jeszcze prawomocnie rozpoznany wniosek pozwanej o ustanowienie dla niej pełnomocnika z urzędu – postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy o utrzymaniu w mocy orzeczenia referendarza sądowego oddalającego powyższy wniosek (art. 398²³ k.p.c.) zostało bowiem wydane (i stało się prawomocne) dopiero w dniu 26 sierpnia 2017 r. (k. 149-149 v. akt) – należy jednak podkreślić, że jest zasadą, iż zarówno zgłoszenie takiego wniosku, jak i wniesienie środka odwoławczego od odmowy ustanowienia profesjonalnego pełnomocnika (w tym przypadku skargi na orzeczenie referendarza sądowego – art. 398²² § 1 w zw. z art. 394 § 1 pkt 2 k.p.c.) nie wstrzymuje biegu toczącego się postępowania (art. 124 § 1 k.p.c.).

Mając to na uwadze Sąd Okręgowy oddalił zażalenie na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 99 k.p.c., a także w zw. z art. 391 § 1 zd. 1 k.p.c. i w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c., przy zastosowaniu § 2 pkt 5 w zw. z § 10 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jedn. Dz.U. z 2018 r., poz. 265).

Elżbieta Kala Wojciech Wołoszyk Artur Fornal